

Posudek oponenta bakalářské práce

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Borovský, Matyáš – Vztahy Velké Británie a Libye v době vlády Margaret Thatcherové. Příspěvek k dějinám britské diplomacie v osmdesátých letech dvacátého století, Praha 2018, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Ústav světových dějin, 54 stran rkp.

Témata, jež se věnují období vlády Margaret Thatcherové, jsou velmi populární, a to i z toho důvodu, že existuje online archiv zdrojů z tohoto období. Většina prací se však spíše zabývá „zvláštním vztahem“ (special relationship) mezi Velkou Británií a Spojenými státy americkými. Bakalářská práce Matyáše Borovského je trochu výjimkou, protože analyzuje vztahy mezi Londýnem a Libyí. K tomuto problému dosud neexistuje příliš prací, proto hodnotím volbu tématu jako velmi zdařilou. Cílem práce byla analýza událostí, které formovaly vztahy mezi Velkou Británií koncem sedmdesátých a v průběhu osmdesátých let 20. století.

Struktura práce je tradiční a logická. V první kapitole autor řeší Kadáfího Libyi, jak vznikla a jaká byla její zahraniční politika, ve druhé pak analyzuje situaci ve Velké Británii před nástupem Margaret Thatcherové k moci. Třetí část práce řeší počátky britsko-libyjského napětí, které autor vidí správně již bezprostředně po libyjské revoluci roku 1969. Právě tehdy totiž docházelo k rozsáhlému znárodnování, což nelibě nesly právě Velká Británie a USA. V případě Londýna vadilo znárodnění britských ropných těžišť. Autor současně také řeší napojení Libye na mezinárodní terorismus, respektive jaké to mělo dopady na západní (britskou) společnost a její vztahy s touto zemí. Problematiku terorismu pak dále ještě analyzuje v následujících kapitolách.

Výsledkem práce je rozhodně zdařilá analýza vztahů mezi Velkou Británií a Libyí. Autor dokládá i jasné rozdíly v zahraniční politice Velké Británie v období před a po roce 1979. Stejně tak vidí i rozdílný pohled premiérky na úlohu národní obrany v porovnání s předchozími administrativami. Autor píše, že „bránit se agresorovi nebyla už pouze věcí odrážení útoku, ale i následných potrestání útočníků“ a jako příklady uvádí Argentinu a právě Libyi. Na jiném místě ovšem dodává, že účinnost opatření proti Libyi z hlediska likvidace hrozby mezinárodního terorismu byla minimální.

Pro svoji práci autor využil nejen vydaných pramenů a internetových zdrojů (margareththatcher.org), ale také nevydané prameny z The National Archives. Jak je patrné z výše napsaného, k práci nemám kritické připomínky, naopak na bakalářskou práci se mi jeví jako velmi kvalitní. Bakalářskou práci Matyáše Borovského proto **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ji hodnotit klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK